

بیادداشت

اپوزیونی که عدالتخواه نباشد بی آینده است

صادق کار

امروزه هیچ شعاری به اندازه شعار آزادی و عدالت اجتماعی کشش و ظرفیت جذب نیرو را ندارد. فقط برای جذب نیرو و تاکتیک هم نیست که این شعار مهم و معتبر است برای ایجاد جامعه‌ای که در آن هم آزادی و دموکراسی و هم عدالت اجتماعی و برابری و صلح و آرامش برقرار باشد این شعار یا در واقع راهبرد اهمیت حیاتی دارد.

فقر و بی عدالتی در کشور بیداد می کند و فاجعه پشت فاجعه می آفریند. تعداد فقرا و بی چیزان هر روز بیشتر می شود و آنهایی هم که دستشان به دهانشان می رسید دسته دسته به میان انبوه فقرا رانده می شوند. بنا به آمارهای رسمی قریب دو سوم جمعیت کشور یا در زیر خط فقر و یا فقر شدید هستند. کرایه و قیمت مسکن به حدی بالا رفته که داشتن مسکن برای ده‌ها میلیون از جمعیت کشور به یک رویا تبدیل شده است. به نوشته بعضی روزنامه ها ساخت و ساز خانه به دلیل گرانی مصالح ساختمانی و نبود

متقاضی در بهار امسال بیش از ۴۰ درصد نسبت به سال گذشته کاهش یافته بطوریکه در ۱۸ سال گذشته بی سابقه بوده است. این در حالی است که وعده ساخت یک میلیون مسکن دولت رئیسی مانند سایر وعده های او پوچ از کار در آمده است و خود رئیسی نیز حالا بجای تحویل ۱ میلیون خانه از در دست ساخت بودن ۱،۲۵۰ خانه صحبت می کند که در واقع صحت ندارد. قیمت مایحتاج خصوصا مواد غذایی هم سر به فلک زده است و یواش یواش دارد تهیه نان خالی برای ده ها میلیون نفر مشکل می شود. وضعیت دارو و درمان و بقیه نیازمندیهای ضروری زندگی نیز مشابه است. اینها هم نتیجه سیاستها و کارکردهای رژیم هستند بهمین جهت از این حکومت که باعث و بانی اصلی این وضعیت فاجعه بار است کسی انتظار ندارد. گسترش فقر و بی عدالتی اکنون در جامعه به حدی رسیده است که عدالت را به خواست اصلی ده ها میلیون نفر از مردم کشور تبدیل کرده است. بهمین جهت انتظار این است که نیروهای اپوزسیون به این خواسته عمومی مردم توجه کنند. یعنی واقعا اگر به دنبال کسب حمایت مردم هستند باید در کنار آزادی عدالت اجتماعی و برابری را هم در برنامه هایشان قرار دهند. خیلی از نیروهایی که خود را اپوزسیون می دانند کاملا و عامدانه صحبتی از عدالت و برابری نمی کنند زیرا به نظر می رسد با آن موافق نیستند. عدالت آنقدر در مرکز خواسته های مردم قرار گرفته که فریبکارانی امثال احمدی نژاد و رئیسی که در عمل ضدیت و دشمنی شان با عدالت و برابری برای مردم اظهر و من الشمس است برای کسب آرای مردم عدالت را دست آویز فریب مردم کردند. رئیسی برای اینکه بتواند بر مسند ریاست جمهوری بنشیند تبلیغات اش را با تظاهر به عدالتخواهی پیش می برد و برای خودش هم دارودسته ای به نام دانشجویان عدالتخواه درست کرده بود. غرض این نیست که اپوزسیون رژیم هم مانند آنان دست به فریبکاری بزند. بلکه منظور این است که نیاز جامعه به عدالت و برابری را درک کند و برایش برنامه داشته باشد و توجه داشته باشد که شعار آزادی بدون عدالت در امروز ایران به تنهایی قادر به بسیج نیرو برای کنار زدن رژیم و ایجاد تحول در کشور نیست و هر نیرویی به هر دلیل نخواهد به عدالت اجتماعی توجه کند، فاقد آینده سیاسی در جامعه امروز ایران است. بی توجهی اپوزسیون دمکرات به عدالت اجتماعی و موکول کردن آن به آینده نامعلوم رسیدن به آزادی و دمکراسی را هم مانع می گردد. نایبستی مانند رژیم آزادی و عدالت اجتماعی را بدیل همدیگر عنوان کرد و این دو را در مقابل هم قرار داد. خطاب این نوشته به آن نیروهایی است که به بهانه های مختلف یکی از این دو را عمده می کنند. امروزه هیچ شعار به اندازه شعار آزادی و عدالت اجتماعی کشش و ظرفیت جذب نیرو را ندارد. فقط برای جذب نیرو و تاکتیک هم نیست که این شعار مهم و معتبر است برای ایجاد جامعه ای که در آن هم آزادی و دمکراسی و هم عدالت اجتماعی و برابری و صلح و آرامش برقرار باشد این شعار یا در واقع راهبرد اهمیت حیاتی دارد.

از مبارزه کارگران و سایر مزد و حقوق بگیران برای ایجاد سندیکاهاى مستقل حمایت کنیم!

موانع تشکیل و فعالیت سندیکاها و تشکلهای کارگری باید از میان برداشته شوند!
قراردادهای موقت و پیمانی در کارهای مستمر باید لغو و امنیت شغلی کارگران با ید با انعقاد قراردادهای مستقیم تضمین شود!

آیا "تضمین اشتغال" اشتغال را تضمین می کند؟ بخش پنجم
"تحلیل انتقادی برنامه های دولت به عنوان "کارفرمای ملجأ نهانی"

هیو استورجس

مباحثات پیرامون "تضمین اشتغال" عمدتاً به بحثهای درونی بین طرفداران این طرح، و به طور کلی در چارچوب تئوری جدید پولی محدود مانده اند. این بدان معناست که بیشتر بحث ها در این باره بر فرض مشترکی دایر بر امکان و افاده اساسی آن استوار شده اند. انتقاد بیرونی از "تضمین اشتغال" موجب یک بدیل پایه ای در برابر آن گردیده است و آن این که کاهش بیکاری مطلوب است،

1. تضمین اشتغال در ظرف تاریخی آن – ادامه

2. برنامه های امروزی تضمین اشتغال – ادامه

ب- قابلیت ثبات از نقطه نظر اقتصاد کلان

مهمتر از موضوع امکان تداوم اقتصادی، همانا این ادعاست که با تثبیت دستمزدها در طرح "تضمین اشتغال" در سطح دستمزد حداقل، این طرح موجب اخلاص در ساختار دستمزد در بخش خصوصی نخواهد شد و به عنوان لنگری برای مهار تورم عمل خواهد کرد. میتچل صراحتاً این چنین استدلال می کند. او اذعان می کند که تحت طرح "تضمین اشتغال" چانه زنی برای دستمزد بدون تهدید بیکاری صورت می گیرد، اما استدلال می کند که "تضمین اشتغال" مجموعه وسیعتری از کارگران آزموده و آماده برای کار را در برمی گیرد، که

ممکن است به سهولت - و به هر حال سهلتر از بیکاران فعلی، یعنی کارگرانی که در دوره بیکاری در مهارتهای خود کاهل شده اند - توسط بخش خصوصی استخدام شوند. کارگران لایه های پایینی بازار کار نه با تهدید بیکاری بلکه با این تهدید که همیشه کارگران آماده به کار بیشتری برای جانشینی آنها وجود دارند، مواجه خواهند شد. این البته درست است که "تضمین اشتغال" موجب کاهش قابل توجهی در درآمد و اعتبار کارگران ماهرتر در قیاس با اشتغال آنان در بخش خصوصی می گردد. بنابراین بیکاری بالقوه ای که این گروه از کارگران هنگام جستجوی شغل دیگری در سطح مهارت خود تجربه می کنند، موجب انتظام بخشیدن به مطالبات مربوط به دستمزد خواهد شد.

میتچل اعلام می کند که شکل فعلی تثبیت قیمتها - استفاده از انقباض مالی و پولی برای کاهش فعالیت های اقتصادی و نظم بخشی به مطالبات دستمزدی با تهدید بیکاری - همچنان [در طرح "تضمین اشتغال"] اعمال می شود، با این تفاوت که کارگران از وضع استخدامی مرسوم، به استخدام با دستمزد ثابت در طرح جابجا می شوند. در نهایت، تعداد کافی از کارگران به طرح بدون تورم "تضمین اشتغال" منتقل می شوند و دیگران احساس خواهند کرد که این کیفیت از مارپیچ تورمی کاسته است.

نوشته های مدافعان "تضمین اشتغال" در مورد تأثیر "تضمین اشتغال" بر روابط کار بی تناقض نیستند. از یک سو، "تضمین اشتغال" به عنوان یک پشتوانه برای تصمیم کارگران در بخش خصوصی معرفی می شود، به این معنا که آنها می توانند به سرعت و آزادانه قید یک کارفرمای نفرت انگیز یا شرایط غیراستاندارد را بزنند، زیرا همیشه شغل جایگزینی برای آنان وجود دارد. به علاوه فشار بازار تضمین می کند که دستمزد و شرایط "تضمین اشتغال" به حداقل استانداردهای کار مؤثر تبدیل شوند. اما از سوی دیگر، شرایط کار در طرح "تضمین اشتغال" آنقدر دشوار یا اکید است که، همچون بیکاری، مطالبات دستمزدی را مهار می کند و انتظام می بخشد. استدلال موافقان و مخالفان "تضمین اشتغال" به عنوان تثبیت کننده قیمت در فصل 3 این نوشته مرور شده اند.

پ- چه نوع مشاغلی؟

به کارگرفتن تعداد زیادی کارگر، که در غیر این صورت بیکار خواهند ماند، برای شرکت در کارهایی که در اساس اختیاری اند، آسان خواهد بود. اما این کار جز ایجاد توهم کار برای کاهش مصنوعی نرخ بیکاری، کمکی به بیکاران نمی کند. مدافعان "تضمین اشتغال" غالباً دست به مقایسه مناقشه آمیز این طرح با دیگر طرحهای اجتماعی می زنند. واتس "تضمین اشتغال" را اقدامی توصیف می کند "متضمن مشاغل واقعی، با دستمزد، حقوق و مسئولیتهای منظم؛ برخلاف طرحهای کارآموزی یا کار برای کار، که متقاضیان را ملزم به انجام کارهای ساده برای دریافت عنوان مستحق کار می کنند". موسلر اظهار می دارد که "برنامه های رفاه اجتماعی مشروط، برخلاف برنامه تضمین اشتغال، غالباً موجب خلق گروه جدیدی از کارگران می شود که حداقل دستمزد را دریافت می کنند و جای کارگران معمولی در بخش عمومی با حقوق بالاتر را می گیرند". مدافعان "تضمین اشتغال" کوششی برای اثبات گزاره هایشان دایر بر وجود تفاوت بین این یا آن طرح با طرح "تضمین اشتغال" به خرج نمی دهند، در حالی که برخی از مخالفان، دقیقاً آن را به عنوان راهی برای جایگزینی کارگران معمولی در بخش عمومی با کارگران حداقل دستمزد نقد می کنند. این نکته در فصل 4 مورد بررسی قرار گرفته است.

طرفداران "تضمین اشتغال" تأکید دارند که مشاغل ایجادشده در برنامه ای که بخوبی طراحی شده باشند، از نظر اجتماعی ارزشمند خواهند بود. آنها از جمله مشاغلی را در بخش خدمات اجتماعی (مراقبت از کودکان و سالمندان و غیره)، ساخت و نگهداری زیرساختهای عمومی، تهیه غذا و صنایع دستی (ساخت

لباس مدرسه و اسباب بازی) در نظر دارند. کوک و همکاران او پیشنهادی بسیار تفصیلی را برای طراحی برنامه های "تضمین اشتغال" ارائه می دهند و فرصت های شغلی بالقوه متعددی را فهرست می کنند؛ از جمله در ساختمان سازی، امور اداری، کتابخانه داری، دستیاری در گسترش ورزش و شکار [حیوانات مزاحم]. گوردون می گوید که "دولت باید تعدادی از فعالیتهای بالقوه را طراحی کند و آنها را در موقعیتی نگه دارد که به سرعت قابل اجرا باشند یا در واکنش به تغییرات در پهنه اقتصاد متوقف شوند (در شباهت بسیاری با ایده پیرسون، دایر بر ایجاد گنجینه ذخیره پروژه ها).

منتقدان استدلال می کنند که تعداد کمی از مشاغل ارزشمند وجود دارند که بتوان آنها را بدون هیچ پیامد منفی سریعاً به راه انداخت، سرعت داد یا متوقف کرد. مسئله این نیست که کارهای مفید اجتماعی انجام نشده ای وجود دارند یا نه، بلکه این است که آیا می توان چنین کارهایی را به سرعت آغاز یا متوقف کرد و به این ترتیب به نوسانات بازار کار انتظام بخشید. با توجه به این که تعیین پیشاپیش ترکیب مهارتهای کسانی که در آینده ممکن است بیکار شوند، اساساً ناممکن است، برنامه ریزی پروژه ها دشوار، اگر نه غیرممکن، خواهد بود. به زعم مخالفان "تضمین اشتغال"، تمایل برای "تضمین اشتغال" با ارائه کار نامناسب برای جذب سریع بیکاران، به قیمت عدم تطابق مهارتها و اخلاص در درآمدهای کارگران ماهر در بلندمدت خواهد شد. انتقاد به انواع مشاغلی که برنامه "تضمین اشتغال" عرضه می کند، موانعی را که این برنامه با آنها روبرو است، آشکار می کند. اگر مشاغل مورد نظر بیش از حد "ارزش زا" باشند، ممکن است جانشین مشاغل دائمی در بخش دولتی شوند، اما اگر کم ارزش به نظر برسند، حمایت عمومی از برنامه را تأمین نخواهند کرد. مدافعان "تضمین اشتغال" به کفایت به این مشکل توجه نکرده اند. این نکته نیز در فصل 4 بیشتر توضیح داده خواهد شد.

نتیجه

مباحثات پیرامون "تضمین اشتغال" عمدتاً به بحثهای درونی بین طرفداران این طرح، و به طور کلی در چارچوب تئوری جدید پولی محدود مانده اند. این بدان معناست که بیشتر بحث ها در این باره بر فرض مشترکی دایر بر امکان و افاده اساسی آن استوار شده اند. انتقاد بیرونی از "تضمین اشتغال" موجب یک بدیل پایه ای در برابر آن گردیده است و آن این که کاهش بیکاری مطلوب است، اما سودمندی "تضمین اشتغال" به عنوان وسیله ای برای دستیابی به هدف اعلام شده آن، زیر سوال است. به فرض این که استدلالهای طرفداران "تضمین اشتغال" در مورد هزینه و تأثیرات آن بر اقتصاد کلان هم درست باشند، چالشهای مدیریتی و سیاسی-اقتصادی ذاتی آن در اجرای پروژه های عمومی برای به کارگیری افراد تازه بیکار شده باقی خواهند ماند. تحلیل انتقادی این چالشها واجد اهمیت حیاتی است، اما عموم طرفداران "تضمین اشتغال" هنوز با آن درگیر نشده اند.

ایجاد کار برای بیکاران وظیفه دولت است!

دولت موظف است به بیکاران حقوق بیکاری پرداخت کند!

گرفتن جان در ازای دادن نان!

صادق

با این اوصاف تا وقتی که کارگران در تشکلهای مستقل سندیکایی خود را سازماندهی نکنند وضع شان روز به روز بدتر از این که هست خواهد شد. فرقی ندارد چه رژیم بر کشور حاکم باشد، کارگر اگر متشکل نباشد در هیچ رژیمی نمی تواند از حق و حقوق خود در مقابل دولتها و کارفرمایان دفاع کند. هیچ راه دیگری غیر از متشکل شدن برای خلاصی از این وضعیت برده وار وجود ندارد! بی جهت نبوده که گفته اند، کارگر متحد همه چیز، کارگر متفرق هیچ چیز!

در ششم مرداد عبدالرزاق سیمریان کارگری که برای شرکت سکاف در قسمت طرح و توسعه فاز ۲ پالایشگاه آبادان کار می کرد در اثر گرمای شدید و نبود امکانات رفاهی و بهداشتی دچار ایست قلبی شد و جان باخت. متعاقب آن خبر جان باختن دو تن دیگر در حین کار منتشر شد. و تعداد کشته شدگان به ۳ تن رسید.

تقریباً یک هفته بعد از مرگ عبدالرزاق که به نوشته کانال شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت در گرمای بالای ۵۰ درجه و رطوبت ۹۰ درجه کار می کرد، خبر بیهوش شدن ۳۵ کارگر پالایشگاه آبادان و بردن تن های بیهوش شماری از آنان همراه با عکس و تفصیل در تعدادی از رسانه های مجازی به دلیل گرمزدگی و نبود وسایل بهداشتی و ایمنی، منتشر شد. روز گذشته اتحادیه آزاد کارگران از گرمزدگی ۵۰۰ کارگر دیگر در خوزستان و انتقال عده ای به بیمارستان خبر داد. بعد از انتشار اخبار این حوادث پیایی شغلی، گزارشات دیگری هم از وقوع حوادث مشابه منتشر شد و معلوم گردید که این مسائل رخدادهای بی سابقه ای نبوده و کشته شدن و بیهوش شدن کارگران در شرکتهای پیمانکاری قبلاً نیز اتفاق افتاده است.

شاید اگر برخی از رسانه های مجازی پیگیر این مسائل نبودند، این حوادث هم اطلاع رسانی نمی شد. چرا که بواسطه قدرت و نفوذ جهنمی صاحبان شرکتهای پیمانکاری در دستگاه های دولتی به ندرت پیش می آید که رسانه های دیگر اخبار این حوادث را جرات کنند منتشر کنند. کما اینکه خبرگزاری ایلنا نیز که ظاهراً برای انعکاس اخبار و مسائل کارگری بوجود آمده، یک هفته بعد از وقایع خبر آن را در قالب یک گزارش منتشر کرد.

عدم اطلاع رسانی و پیگیری نهادهای دولتی ذیربط نسبت به این مسائل حتی زمانی که سبب مرگ کارگر می شود و ارزش قائل نشدن برای جان کارگران سبب می شود که اقدامی برای جلوگیری از این فجایع نشود و نتیجه اش افزایش مداوم این فجایع است.

قانون و مقررات ظاهرا هنوز برای جلوگیری از حوادث وجود دارد. اما کارفرمایان خاصه در شرکتهای پیمانکاری به دلیل زیاده خواهی و حرص و طمع صاحبان این شرکتها که مورد حمایت دولتمردان قرار دارند اجرا نمی شود و هیچگاه صاحبان این شرکتها از طرف نهادهای دولتی و قضایی مورد مواخذه و پیگرد قرار نمی گیرند.

در حالی که ساعات کار قانونی ۴۴ ساعت در هفته و روزانه کمتر از ۸ ساعت است کارگران را در گرمای ۵۳ درجه وادار به ۱۲ ساعت کار در روز می کنند. این در حالی است که به گفته کارشناسان در گرمای ۵۰ درجه نبایستی اصولا کار فیزیکی انجام داد تا چه که جوشکاری و برشکاری کرد.

با این وصف کارفرمای طعماع حتی از دادن مایعات و شربت آلبیمو که در پائین آوردن دمای بدن تاثیر دارد و درست کردن سایبان بخاطر صرفه جویی و افزایش سود امتناع می کند. کارشناس ایمنی و بهداشت می گوید کارگر نباید در چنین شرایطی وادار به ۱۲ ساعت کار شود و خلاف قانون است. ولی اداره کار هیچ اقدامی برای جلوگیری از قانون شکنی کارفرما نمی کند.

عامل دیگر این حوادث جلوگیری از تشکیل اتحادیه و تشکل مستقل و منتخب کارگری است که وجود شان می تواند جلوی بیشتر این حوادث را بگیرند.

در محلی که ۳۵ کارگر در اثر گرمایزدگی کارشان به بیمارستان کشیده، یک انجمن صنفی هم وجود دارد که تشکلی فرمایشی است. رئیس هئیت مدیره انجمن از پاسخ های که به سوالات خبرنگار ایلنا می دهد معلوم می شود که اساسا شناختی از فعالیت و نقش و وظایف تشکل ندارد و هیچ اقدام و تلاش پیشگیرانه ای برای کاهش این حوادث انجام نداده است. او علت را ندادن مایعات به کارگران و رعایت نکردن قانون توسط کارفرما عنوان می کند. اما فراموش می کند که وظیفه یک تشکل از جمله این است که کارفرما را مکلف به اجرای قانون کند. او حتی برای دادن آب به کارگران هم کاری نکرده است.

خلاصه کلام می توان گفت در رژیم مدعی عدالت جان کارگر را در ازای دادن نان می گیرند!

با این اوصاف تا وقتی که کارگران در تشکلهای مستقل سندیکایی خود را سازماندهی نکنند وضع شان روز به روز بدتر از این که هست خواهد شد. فرقی ندارد چه رژیمی بر کشور حاکم باشد، کارگر اگر متشکل نباشد در هیچ رژیمی نمی تواند از حق و حقوق خود در مقابل دولتها و کارفرمایان دفاع کند. هیچ راه دیگری غیر از متشکل شدن برای خلاصی از این وضعیت برده وار وجود ندارد! بی جهت نبوده که گفته اند، کارگر متحد همه چیز، کارگر متفرق هیچ چیز!

دست مزد و حقوق کارگران و بازنشستگان باید به موقع و بدون تاخیر پرداخت شود!

همه با هم برای آزادی کارگران، معلمان و سایر زندانیان مدنی و سیاسی مبارزه کنیم

همه زندانیان سیاسی باید بلادرنگ آزاد شوند!

گذر و نظری بر رویدادهای کارگری هفته

جنگ کارگری

روز پنجشنبه بیستم مردادماه گروه کثیری از پرسنل رسمی وزارت نفت شاغل در واحدهای ستادی و عملیاتی در بیش از سی مرکز کاری دست به اعتراض گسترده زدند. این اعتراضات با خواست هایی همچون : اجرای ماده ده قانون وظایف و اختیارات نفت، رسیدگی به وضعیت بهداشت و درمان، معرفی و محاکمه غارتگران صندوق نفت، پایان دادن به انتصابات امنیتی، سیاسی و جناحی، پرداخت بک پی حقوق جدول سال نود و هفت و بک پی ... مالیات، برداشتن سقف پاداش بازنشستگی و

اعتراض گسترده کارگران رسمی نفت در بیش از ۳۰ مرکز کاری

به گزارش کانال شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت از روز گذشته (۲۱ مرداد) اعتراض وسیعی توسط کارکنان رسمی شرکت نفت در بیش از ۳۰ مرکز کاری شروع شده است.

روز پنجشنبه بیستم مردادماه گروه کثیری از پرسنل رسمی وزارت نفت شاغل در واحدهای ستادی و عملیاتی در بیش از سی مرکز کاری دست به اعتراض گسترده زدند

این اعتراضات با خواست هایی همچون : اجرای ماده ده قانون وظایف و اختیارات نفت، رسیدگی به وضعیت بهداشت و درمان، معرفی و محاکمه غارتگران صندوق نفت، پایان دادن به انتصابات امنیتی، سیاسی و جناحی، پرداخت بک پی حقوق جدول سال نود و هفت و بک پی مالیات، برداشتن سقف پاداش بازنشستگی و توجه به واحدهای فرسوده و میادین مشترک نفت و گاز صورت گرفت.

پرسنل رسمی اعلام داشته اند این اعتراضات را تا پایان مردادماه در محل کار خود ادامه داده و سپس برای برگزاری تجمع بزرگ اعتراضی خود تصمیم گیری خواهند نمود.

اسامی تعدادی از مراکزی که پرسنل آن دست به اعتراض زده اند

واحد بهره برداری سرکان مالکوه، نفت و گاز غرب - اداره مهندسی فرآیند پالایشگاه چهارم مجتمع گاز پارس جنوبی - ستاد مجتمع گاز پارس جنوبی عسلویه - نفت و گاز گچساران - منطقه عملیاتی آغار دالان - پالایشگاه هفتم پارس جنوبی - شرکت بهره برداری نفت و گاز شرق، خانگیران سرخس - بهره برداری فازهای ۲۱ و ۲۰ مجتمع پارس جنوبی عسلویه - شرکت بهره برداری نفت و گاز شرق منطقه عملیاتی خانگیران - کارگاه فاز چهار و پنج پارس جنوبی - دکل ۸۵ اهواز پرسنل مناطق نفت خیز جنوب - واحد آتش نشانی پالایشگاه اول پارس جنوبی - پالایشگاه چهارم پارس جنوبی - تاسیسات خط لوله سبندج - سکوی نفتی سروش در فلات قاره - نفت و گاز غرب منطقه نفت شهر - پالایشگاه نهم پارس جنوبی - واحد عملیات پیرا حفاری - فاز ۲۱ و ۲۰ پارس جنوبی - واحد بهره برداری بهرگان فلات قاره - پالایشگاه گاز پارسیان - واحد بهره برداری غرب کارون شرکت نفت و گاز اروندان - ایستگاه تزریق گاز شرکت بهره برداری نفت و گاز مارون - واحد بهره برداری مجتمع پارس جنوبی پالایشگاه هشتم - کارگاه مرکزی پارس جنوبی - کارکنان آتش نشانی منطقه عملیاتی نار و کنگان - شرکت بهره برداری نفت و گاز غرب منطقه چشمه خوش - منطقه عملیاتی تنگ بیجار ایلام نفت و گاز غرب - پالایشگاه دوم پارس جنوبی - کارکنان سکوی نوروز - شرکت فلات قاره و شرکت بهره برداری نفت چشمه خوش

گزارش کانال سندیکای واحد از حمایت ۱۳۰ اتحادیه کارگری در کشورهای مختلف از فعالین سندیکایی زندانی و حقوق سندیکایی کارگران

بیش از ۱۳۰ اتحادیه کارگری از ۴۰ کشور طی یک هفته اخیر نامه های اعتراضی به مقامات ارسال کردند.

بنا به گزارش رسیده از فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل به سندیکای کارگران شرکت واحد، «طی هفته اخیر، اتحادیه های کارگری عضو فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل از هر گوشه ای از جهان حمایت خود را از فعالین کارگری زندانی در ایران و اتحادیه های صنفی ای که برای آزادی آنها مبارزه می کنند، اعلام کردند. ما با یک صدای واحد اعلام می کنیم که هرگز در مقابل ظلم و ستم علیه فعالین سندیکایی در هیچ جای دنیا کنار نخواهیم ایستاد

بیش از ۱۳۰ اتحادیه کارگری از ۴۰ کشور مختلف در سراسر جهان طی یک هفته اخیر نامه های اعتراضی به رهبر ایران و همچنین به قوه قضاییه و نمایندگی دائمی ایران در سازمان ملل ارسال کردند. کارگران در سراسر جهان از نزدیک شاهد روند اوضاع در ایران طی هفته های آتی خواهند بود، و ما خواهان آزادی «فوری تمامی فعالان سندیکایی زندانی هستیم

مجمع تشخیص مصلحت ۲۰ منطقه ای آزاد و ویژه ی تازه را تصویب کرد

به گزارش خبرنگار ایلنا، هجدهم اردیبهشت ماه سال جاری، رسانه ها تیتراژ زدند «تعداد مناطق آزاد و ویژه ی کشور به ۶۲ منطقه رسید». در پانزدهم اردیبهشت، سرانجام پس از رفت و برگشت های متعدد، لایحه ای ایجاد ۸ منطقه آزاد تجاری و ۱۳ منطقه ویژه اقتصادی که در سال ۱۳۹۷ به مجلس دهم رفته بود، با ورود مجمع تشخیص مصلحت نظام به مساله، به تصویب رسید.

تعداد مناطق آزاد/ قانون ایجاد و اهداف آن

با مصوبه اخیر مجمع تشخیص مصلحت نظام، ۲۰ منطقه آزاد و ویژه به جمع مناطق فعال کشور افزوده شد و بدین ترتیب مجموع مناطق آزاد و ویژه به ۶۲ منطقه رسید. پیش از این ۸ منطقه آزاد تجاری در کشور وجود داشت که با تصویب ۷ مورد از هشت مورد پیشنهاد شده در لایحه اخیر، تعداد مناطق آزاد کشور به ۱۵ مورد افزایش یافت. همچنین با تصویب ۱۳ منطقه ویژه اقتصادی جدید، تعداد کل مناطق ویژه با لحاظ ۳۴ منطقه ای که هم اکنون در کشور فعالند، به ۴۷ مورد رسید.

خبرگزاری مهر در ۲۱ مرداد نسبت به گسترش مناطق آزاد واکنش نشان داد و نوشت: "آمارهای رسمی در مورد مناطق آزاد همچون سهم ۲ درصدی از صادرات، ۱۴۰۰۰ شرکت ثبتی جعلی، رشد صفر اقتصادی و سهم ۴ درصدی از اشتغال به ما می گویند که به اهداف خود در مورد مناطق آزاد نرسیدیم"

مناطق اقتصادی موسوم به مناطق آزاد و مناطق ویژه، مناطقی هستند که شامل خیلی از قوانین از جمله قانون کار و مالیاتی نمی شوند. در واقع به نوعی بردگی نیروی کار در این مناطق قانونی تلقی می شود و کارگرانی که در این مناطق هستند از محدود حقوق قانونی مندرج در قانون کار نیز محروم هستند. کارگران شاغل در مناطق (آزاد) همچنین رسماً از حق تشکیل محروم هستند و به آنان حتی اجازه تشکیل تشکلهای وابسته به حکومت همچون شورای اسلامی کار داده نمی شود. اکثر کارگران در این مناطق بیمه نیستند. کارفرماها مجاز هستند هر وقت که خواستند کارگران خود را صرف نظر از سابقه کار آنان بدون هیچ مانع قانونی و بدون پرداخت غرامت از کار اخراج کنند. به واقع بهشتی برای سرمایه داران و استثمارگران و سود پرستان و جهنمی برای نیروی کار هستند که سال به سال هم بر تعدادشان افزوده می شود و بقول محمد حبیبی یکی از اعضای تشکلهای حکومتی تا بیخ گوش پایتخت امتداد پیدا کرده اند.

ادامه اعتراضات بازنشستگان و امتناع دولت از افزایش حقوق آنان.

در حالیکه اعتراضات بازنشستگان در شهرهای مختلف ادامه دارد، در این هفته یکی از مدیران ارشد دولتی در پاسخ به چرایی امتناع دولت از افزایش حقوق بازنشستگان به رغم تصویب آن در شورای عالی کار و تأیید و ابلاغ اجرای آن توسط مجلس، علت را مشکل مالی اعلام کرد. او در واقع تلویحا به بازنشستگان گفت که دولت قصد افزایش حقوق بازنشستگان غیر حداقل بگیر را به رغم افزایش همه روزه قیمتها و هزینههای زندگی و چند برابر شدن قیمت دارو و هزینه های درمان ندارد.

خبرگزاری ایلنا نیز در ۱۸ مرداد در گزارشی از اعتراضات بازنشستگان نسبت به امتناع دولت از اجرای قانون افزایش ۳۸ درصد دستمزد نوشت: "امروز (هجدهم مردادماه)، تعدادی از بازنشستگان کارگری در چند شهر از جمله اراک، اصفهان، شوش و اهواز، خواستار ابلاغ مصوبه‌ی افزایش مستمری بازنشستگان شدند.

اعتراض خیابانی بازنشستگان ایران ایر (هما)

بازنشستگان هواپیمایی ایران ایر در ۱۹ مرداد در اعتراض به برآورده نشدن مطالبات و حقوق خود تجمع کردند

شماره‌ی از بازنشستگان هواپیمایی ایران ایر (هما) به عدم وصول مطالبات خود اعتراض کردند

"به گزارش خبرنگار ایلنا، شماره‌ی از بازنشستگان هواپیمایی ایران ایر (هما) به عدم وصول مطالبات حقوقی و قانونی خود اعتراض کرده و در ۱۹ مرداد ماه به صندوق بازنشستگی هما واقع در خیابان عمویان محله بیمه و ساختمان ادارات مرکزی فرودگاه مهرآباد تجمع کردند.

یکی از بازنشستگان در مورد دلایل اعتراض همکاران خود گفت: مهمترین مشکل حال حاضر ما بازنشستگان ایران ایر موضوع انتقال صندوق بازنشستگی هما به صندوق بازنشستگی کشوری است که از ابتدای سال جاری با تصمیم دولت انجام شده است"

گفتنی است که از زمان اعلام تصمیم دولت برای ادغام صندوق بازنشستگی کارکنان هما در صندوق بازنشستگی کشوری بارها در اعتراض به این تصمیم اعتراض و راهپیمایی خیابانی انجام داده‌اند. کارکنان شاغل شرکت نیز در اکثر اعتراضات شرکت نموده و به همراه همکاران بازنشسته خود با ادغام مخالفت کرده‌اند. کارکنان شاغل و بازنشسته هما نگران حیف و میل اندوخته های خود در صندوق بازنشستگی و کاهش حقوق و امتیازات شان در صورت ادغام در صندوق بازنشستگی کشوری هستند.

صندوق کشوری هستند.

اعتصاب کارگران پروژه‌های آرام پارس

گزارش شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

برابر اخبار منتشر شده امروز هجدهم مرداد همکاران پروژه‌های شرکت آرام پارس شاغل در پتروشیمی هنگام در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد خردادماه اعتصاب کرده و در محوطه کارگاه دست به تجمع زدند

در مشهد نیز همکاران پروژه پایپینگ پیمانکاری رحیمی شاغل در پروژه‌ی نیروگاه برق فردوسی مشهد در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد خردادماه اعتصاب کرده و در مقابل درب نیروگاه دست به تجمع زدند

اعتراض سراسری اپراتورهای شرکت برق

به گزارش خبرنگار ایلنا، اپراتورهای برق منطقه‌ای روز ۱۵ مرداد در چند استان کشور از جمله هرمزگان، خوزستان و آذربایجان، مقابل اداره برق منطقه‌ای استان تجمع کردند.

خواست اصلی کارگران معترض در همه استانها افزایش دستمزد سال جدید بر اساس ۳۸ درصد قانونی است. کارگران معترض هستند که چرا با وجود گذشت پنج ماه از سال هنوز افزایش حقوق آنان پرداخت نشده است. معترضین در تجمع های خود خواستار صدور احکام پرداخت افزایش دستمزدها شدند.

به نوشته ایلنا "آنها می‌گویند: بعد از تصویب ۳۸ درصد دولت بندی را به بودجه اضافه کرد که حقوق کارگران نباید ۱/۲ بیشتر از کارمندان باشد؛ یکی از معضلات این قضیه است که وزارت نیرو اصرار زیادی بر اعمال این ۱/۲ دارد و این مساله موجب کاهش حقوق می‌شود چراکه اعمال ۳۸ درصد به اضافه‌ی ۱/۲ حقوق را فقط ۴ تا ۵ درصد افزایش می‌دهد"

بازداشت تعدادی از بازنشستگان در کرمانشاه

به نوشته کانال اتحاد بازنشستگان، در پایان تجمع این هفته بازنشستگان در کرمانشاه که در پارک معلم شهر کرمانشاه و با خواست افزایش حقوق و مستمری برگزار شد، ۷ تن از بازنشستگان بازداشت شدند

در پایان تجمع بازنشستگان و مستمری بگیران در پارک معلم شهر کرمانشاه در اعتراض به عدم افزایش حقوق بازنشستگان، چهار تن از بازنشستگان بازداشت شدند

"با پیگیری جدی بازنشستگان و اصرار بر آزادی آنها یکی از بازنشستگان به نام خانم محمدی در همان ساعات اولیه پس از بازداشت آزاد شد و سه تن دیگر به نامهای آقایان محمد کرجی و شاهپور زنگنه و فریدون جعفرنژاد حدود ساعت ۲۰ دیشب آزاد شدند"

اعتصاب در آمازون به انبارهای انگلستان این شرکت آمریکایی کشید

صدها کارگر آمازون در رسانه‌های اجتماعی و گروه‌های پیام‌رسان خصوصی در واتساپ و تلگرام خواستار اعتراضات بیشتر و توقف کار در این هفته و افزایش دستمزد ساعتی خود به ۱۵ پوند هستند

به گزارش خبرنگار ایلنا به نقل از مجله اینترنتی بلومبرگ، صدها کارگر انگلیسی روزمزد انبارهای آمازون آمریکا در اعتراض به عدم تحقق وعده‌های مزدی این شرکت فعالیت خود را متوقف کردند

این رویداد در هفته اخیر که چند روز موجب کندی فعالیت آمازون در اروپا شده است، درحالی رخ داد که آمازون در برخی از تأسیسات ایالات متحده به طور دوره‌ای با تعطیلی مواجه شده است

پس از درگیری کارکنان بخش لجستیک آمازون برای تشکیل اتحادیه کارگری بر سر پرداخت دستمزد با مدیران محلی آمازون، کارگران بریتانیایی این شرکت در حال برنامه‌ریزی برای ترک کار در روزهای آینده هستند.

که مربوط به کارگران انبارهاست، مجموعه‌ای از اعتصابات و اعتراضات GMB به گفته کارگران انبار و اتحادیه در هفته گذشته داخل تأسیسات شهرهای مختلف انگلستان مانند اسکس، کاونتری، بریستول، سویندون، چسترفیلد، وارینگتون و راگلی رخ داده که احتمالاً ادامه دارد

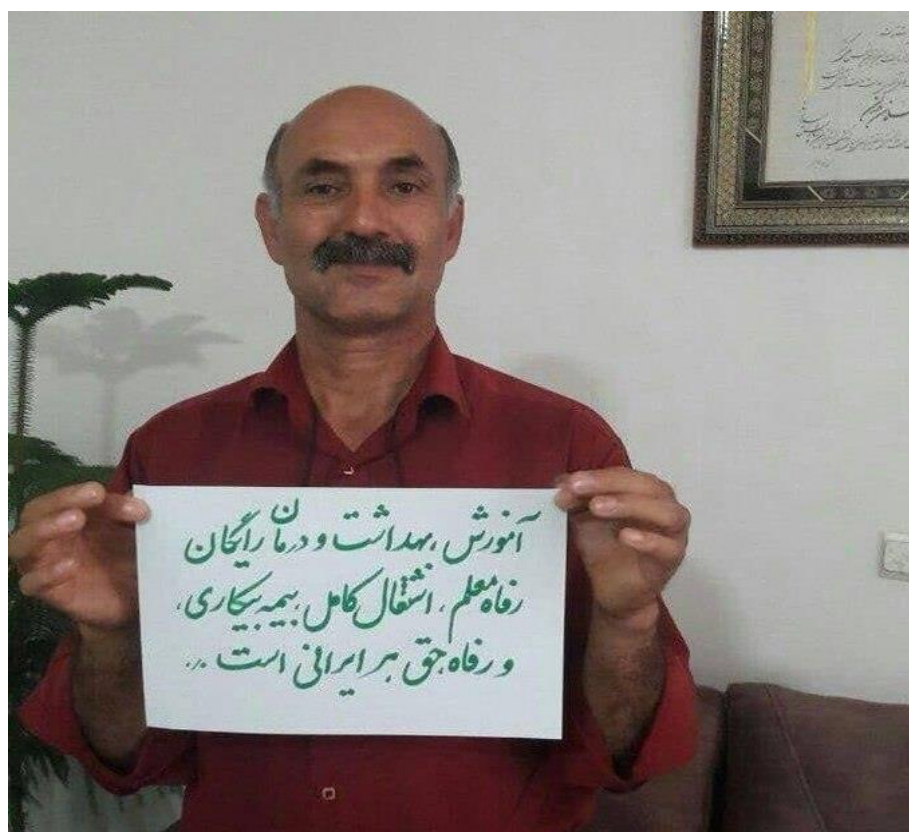
بر اساس پیام‌های دریافتی کارگران به پایگاه بلومبرگ، صدها کارگر آمازون در رسانه‌های اجتماعی و گروه‌های پیام‌رسان خصوصی در واتس‌آپ و تلگرام خواستار اعتراضات بیشتر و توقف کار در این هفته و افزایش دستمزد ساعتی خود به ۱۵ پوند هستند.

۲۴. تشکل مختلف با انتشار بیانیه‌ای خواستار آزادی واله زمانی شدند

۲۴ تشکل مختلف کارگری، دانشجویی، زنان، بازنشستگان و غیره با انتشار بیانیه‌ای با استناد به جان باختن تعدادی از زندانیان از جمله بکتاش آبتین در اثر عدم معالجه آنان در هنگام بیماری توسط زندانبانان خواستار آزادی واله زمانی که به بیماری‌های متعددی مبتلاست از زندان برای معالجه این فعال کارگری در بند شدند.

پیروز باد مبارزه بازنشستگان برای افزایش حقوق و بیمه کارآمد!

متحدانه علیه سیاست فقر و فلاکت آور شوک درمانی و آزاد سازی قیمت‌ها مبارزه کنیم

ادامه بی خبری از وضعیت رسول بدایعی معلم و از رهبران کانون صنفی معلمان در اسلام شهر

جرم بزرگ او از نظر حکومت همان هایی است که در دست دارد!

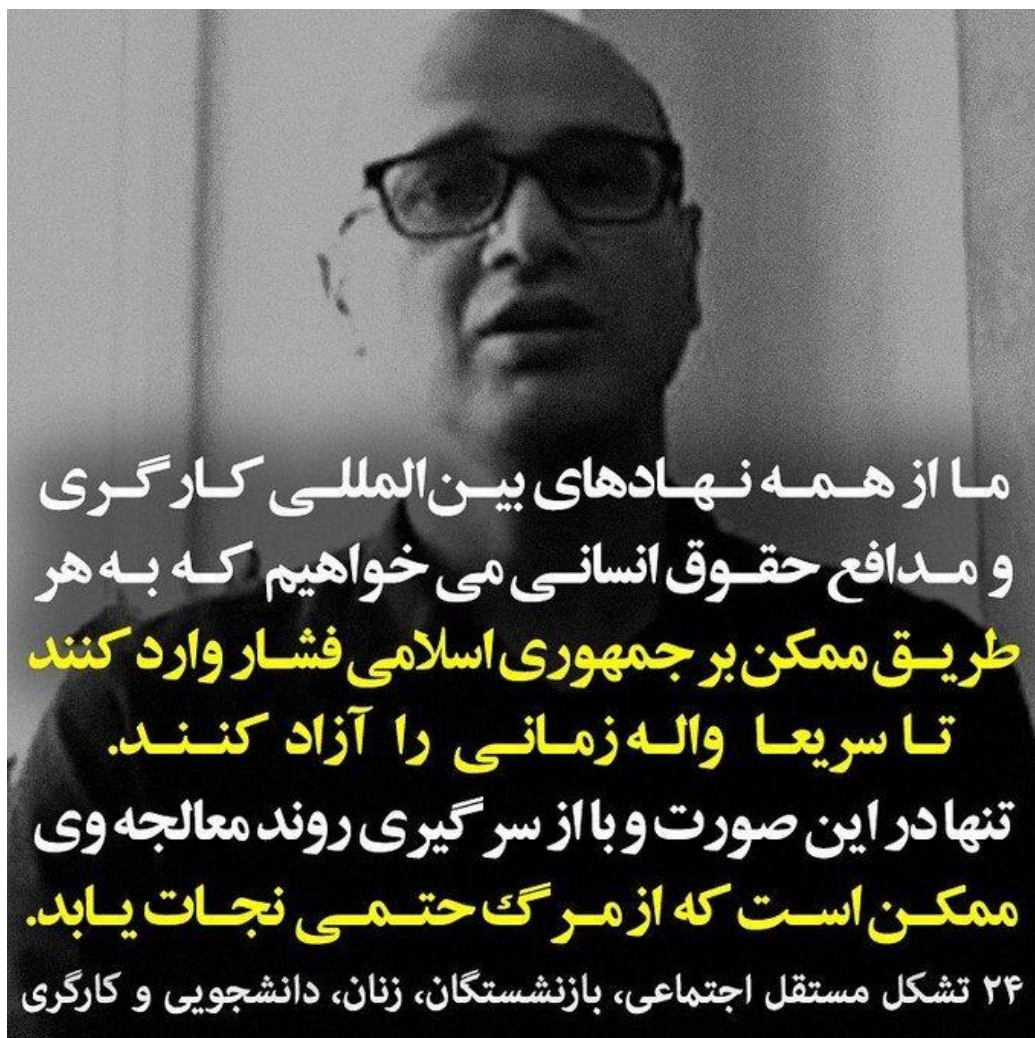

نرگس_محمدی در پیامی درباره بازگشتش به زندان اوین نوشت

سلام بر تپه‌های اوین که دهه‌هاست شاهد رنج و شکنجه و تیرباران و « اعدام‌هاست، اوین وعده‌گاه عاشقان و تبلور اراده و قدرت زنان و مردانی است که زندان را که مظهر سرکوب حکومت استبدادی است، به زیست‌گاه انسان مبارز تبدیل کرده‌اند

شروع اعتراضات کارگران رسمی نفت در بیش از ۳۰ محل کار در صنعت نفت

درخواست ۲۴ تشکل کارگری و مدنی برای آزادی واله‌زمانی از زندان

*** برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می‌توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

sabosob@gmail.com

*** "جنگ کارگری" نشریه گروه کارگرگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را**

می‌توانید در آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>